

но е отъ това, чи или невѣрѣва, какъ е то зане-
говото благополучіе, или нема разумъ да го по-
знае.

Сичките созданиа са на тоа свѣтъ заради че-
ловѣчкското спасеніе. Когато прочее не ги употре-
бавяме на това, биватъ сѣтны. Заради това,
както человекъ не се грижи за своето спасеніе,
така и нему неподобава даго просвѣщава слънце-
то: нито на земята подобава даму приноса плодъ,
и да ражда различни цвѣтове, които са заради
неговото веселіе: нито на ангелыте подобава да го
сохранаватъ, и подобре бы было да не е былъ на
тоа свѣтъ, нежели да бѣде като некое чѣдовище
и срамъ на свѣта. И не е достоинъ да живѣе на
тоа свѣтъ, който не живѣе по Бога.

За сичкото се грижи человекъ, само за свое-
то спасеніе не се грижи. За да си умножи богат-
ството, полага си животъ въ голема бѣда, а за
да придобіе истинно богатство за душата си ни-
какъ не прилѣжва. За тѣлото, което е служба на
душата, големо прилѣжаніе полагаме, и много иж-
дивяваме заради него, а за душата, която е ца-
рица на тѣлото, немаме за нея ни едно попече-
ніе. Кога помислиме нравъ, съсъ който ходиме
или живѣеме тѣка на тоа свѣтъ, види ни се, ка-
то чи не е наша душа, но като чи е намъ нѣкой
главный крагъ или дѣшманинъ, или като чи е нѣ-
кой отъ безсловесныте скотове, или подобре да ре-
чемъ, види ни се като чи немаме никакъ душа, и-